

ВТОРА КНИГА НА ЦАРИЕ-ТЪ

ИЛИ

Втора Книга на Самуила.

ГЛАВА 1.

1 А слѣдѣтъ смърть-тѣ на Саула, като ся въриж Давидъ "отъ поразеніе-то на Амаличанинъ-тѣ, сѣдѣтъ Давидъ въ Сиаглагъ два 2 дни. А въ третій-тѣ день, ето, "дойде чоловѣкъ изъ станъ-ти, отъ при Саула "съ раздраны дрехи, и цѣрствъ на главѣ-тѣ му: и като вѣзѣ при Давида, падиже на землѣ-тѣ, та ся поклони. И рече му Давидъ: Отъ дѣ идеши? А той му рече: Азъ ся отъврахъ отъ Израилевъ-тѣ 4 станъ. И рече му Давидъ: Какво станахъ? какви ми, молиже. И отговори: Побѣгихъ людѣ-тѣ отъ бой-ти, и мнозина даже отъ людѣ-тѣ падижахъ, и умрѣхъ; умрѣхъ още и Сауль и Йонааанъ синъ му. И рече Давидъ на момъка който му извѣстяваше: Какъ знаешъ че умрѣ Сауль и 6 Йонааанъ синъ му? И рече онзи момъкъ който му извѣстяваше: Намѣрихъ ся по слушаю въ горѣ-тѣ Гелвуѣ, и ето, "Сауль бѣше ся подпрѣль на конѣ-то си, и ето, колесницы-тѣ и конницы-тѣ го пристигнувахъ. И като погледна отъ дира си, видѣ мя, и повыка мя. И отговорихъ: 8 Ето азъ, И рече ми: Кой си ты? И отговорихъ му: Амаличанинъ съмъ азъ. 9 Пакъ ми рече: Нападни на мене, молиже, та мя убий, защото помраченіе мя обѣзъ, понеже животъ-ти ми е още всички въ 10 мене. И тѣй застанахъ вързъ него, и го "убихъ: понеже бѣхъувѣренъ че не можаше да поживѣе като падиже: и зѣхъ вѣнецъ-ти, който бѣше на главѣ-тѣ му, и гривижъ-тѣ която бѣше на рѣжѣ-тѣ му, та ги донесохъ тукъ при господаря ми. 11 Тогазъ хванѣ Давидъ дрехы-тѣ си, "та ги раздрава: така и всички-тѣ мажкѣ кони 12 то бѣхъ съ него. И жалихъ, и плакахъ, и постигъ до вечерь-та за Саула, и за Йонааана сына му, и за людѣ-тѣ Господни, и за домъ-тѣ Израилевъ, защото падижахъ отъ мечъ. 13 А Давидъ рече на момъка който му извѣстяваше: Отъ дѣ си ты? И отговори:

а Цар. 30; 17, 26.

б Га. 4; 10.

в Цар. 4; 12.

г Цар. 31; 1.

д Виж. 1 Цар. 31; 2, 3, 4.

е Слд. 9; 54.

ж Га. 31; 13; 31.

а Чис. 12; 8. 1 Цар. 31; 4.

б 1 Цар. 24; 6. 26; 9. Псал.

105; 15.

г Га. 4; 10, 12.

ж 1 Цар. 26; 9. 3 Цар. 2; 32,

33, 37.

и Ст. 10. Лук. 19; 22.

Азъ съмъ синъ на единъ пришлецъ Амаличанинъ. И рече му Давидъ: "Какъ ся не убоя ты "да прострешь рѣжѣ-тѣ си 15 за да убіешъ помазанника Господень? И "повыка Давидъ единого отъ момцы-тѣ и рече: Пристжли, нападни вързъ него. И 16 порази го, и умрѣ. И рече му Давидъ: "Кръвъ-та ти на главѣ-тѣ ти; защото "уста-та ти свидѣлестувахъ противъ тебе, като рече: Азъ убихъ помазанника Господень.

17 И плака Давидъ тойзи плачъ за Саула, 18 и за сына му Йонааана. (И заржча да научатъ йудини-тѣ сынове тѣжи пѣсни на Лжѣ-тѣ: ето, писана е "въ книжѣ-тѣ на Праведный-тѣ.)

19 О Израилева славо, на высокы-тѣ си мѣста устрѣлена!

•Какъ падижахъ силици-тѣ!

20 "Не възвѣстявайте въ Геъе,
Не проповѣдавайте по улицы-тѣ на Аскалонъ,

г За да ся не зарадувватъ Филистимски-
тѣ дѣщери,

•За да ся не развеселятъ дѣщери-тѣ на
необрѣзаны-тѣ.

21 "Горы, които сте въ Гелвуѣ, гнека нѣма
роса, нито дѣждъ, на вѣст,
Нито нивы които даватъ начаткы:
Зашото тамъ бы захврленъ щитъ-тѣ на
крѣпкы-тѣ,

Сауловъ-тѣ щитъ, като че не е былъ
помазанъ съ елей.

22 Отъ кръвѣ-тѣ на убиты-тѣ,
Отъ лой-тѣ на крѣпкы-тѣ,
•Лжѣ-тѣ Йонааановъ не ся вращаше на-
задъ,

И мечъ-ти Сауловъ не ся вращаше праз-
день.

23 Сауль и Йонааантъ,
Любезни-тѣ и рабителни-тѣ въ животъ-
ти си,

И въ смърть-тѣ си не ся раздвоихъ:
Бѣхъ полекъ отъ орлы-тѣ,

"По сидни отъ лвы-тѣ.

24 Израилеви дѣщери, плачѣте за Саула,

и Ин. Нап. 10; 13.

а Ст. 27.

б 1 Цар. 31; 9. Мих. 1; 10.

в Слд. 16; 23.

г Виж. Иск. 15; 20. Слд. 11;

ж 34. 1 Цар. 18; 6.

и Слд. 14; 13.

м 1 Цар. 31; 1.

у Слд. 5; 23. Йов. 8; 3, 4.

л Ер. 20; 14.

ф 1 Цар. 10; 1.

х 1 Цар. 18; 4.

и Слд. 14; 13.